

Ijam na čelo svojoj četi! A prije nego li žrtvujem svoju čast, ja ču vrlo rado, bez premišljanja, staviti na kocku svoj život. Ne, dragi ujače, makar me života stalo, ja dopustiti ne mogu, da se o meni ni časak pomisli, da sam kukavica!

— To je sve lijepo i dobro, moj Petre. Ja se dapače samo ponositi mogu, što u tebi junačko srce bije. Ali, stresem se na pomisao samu, što bi moglo da bude od tebe, pogubiš li sutra Mehmet-agu!

— Vidim i sam, da dobro biti ne će. Ali ne vidim drugoga izlaza! Tu izbora za me nema! Ta kako bih ja mogao da pogrdim uspomenu oca svoga! Otac mi je poginuo u obrani ove svete grude, a majka mi je malo zatim u grob pala. Ostali smo na životu dvije sinje sirote: ja još dječak; a sestra Jelka, čedo u kolijevci. Tada nas je vaša ljubav, dragi naš ujače, ogrijala. Tom ljubavi ograjani odrasli smo: ja do konja i sablje junačke, a Jelka je od oka djevojka, da joj para na daleko nema. Kako pak, dragi ujače, da vam se odužim na ljubavi, osim da slijedim vaše stope, dokle ste ono pasali britku sablju na obranu svete zemlje naših pradjedova? Ne, od međudana odustati ne mogu, pogotovo kad je već cijeli grad za to doznao! Sve ču žrtvovati za obraz, ali obraz ni zašto!

— Stvar je dakle već javna? — iznenadi se otac Nikola.

— Za to znade malo i veliko, kako mi je jutros Dujam kazivao.

— Nisu li možda tvoji ljudi nesmotreno o tom glas prosuli?

— Meni su moji ljudi i preveć odani, da bi koji od njih niti riječi o tom proslvio. Dujam me je baš i upozorio na to, da se nekomu prohtjelo da o tom prospe glas u gradu.

— To mi je zagonetno! Da se o tom već javno u gradu govori?

— Posve javno. Dapače se već i to znade, da će dizdareva posada s Klisa saći, da se momci nagledaju mejdana.

— A od naših? Hoće li tko od naših poći?

— Ja ču svoje ljudi svakako odvesti, a tako će i kapetan Celić svoje, da ne bi Turci kakvu silu na narodu učinili, otpane li agi sa ramena glava. A naroda će se zgrnuti mnoštvo ne samo iz grada već i okolice.

— Zar se i to već unaprijed znade, da će se kod solinske rijeke zgrnuti mnoštvo naroda oda svih strana! . . . Sad se ja još manje snalazim . . . Čitava mi stvar postaje daleko sumnjivija